

FERIA QUARTA.
De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. viij. c

Constituit autem Nicánor, ut regi tributum, quod Romanis erat dandum, duo millia talentorum de captivitate Judæorum suppleret: statimque ad maritimas civitates misit, convocans ad coemptionem Judaicorum mancipiorum, promittens se nonaginta mancipia talento distracturum, non respiciens ad vindictam, quæ eum ab Omnipotente esset consecutura. Judas autem ubi comperit, indicavit his, qui secum erant, Judæis Nicánoris adventum. Ex quibus quidam formidantes, et non credentes Dei justitiæ, in fugam vertebantur: alii vero si quid eis supererat vendebant, simulque Dominum deprecabantur ut eriperet eos ab impio Nicánore.

R. Refulsit. 230.

Lectio ij.

Convocatis autem Machabæus septem milibus, qui cum ipso erant, rogabat ne hostibus reconciliarentur, neque metuerent inique venientium

adversum se hostium multitudinem, sed fortiter contenderent, ante oculos habentes contumeliam, quæ loco sancto ab his injuste esset illata, itaque et ludibrio habitæ civitatis injuriam, adhuc etiam veterum instituta convulsa. Nam illi quidem armis confidunt, ait, simul et audacia: nos autem in omnipotente Domino, qui potest et venientes adversum nos, et universum mundum uno nutu delere, confidimus. Admonuit autem eos et de auxiliis Dei, quæ facta sunt erga parentes: et quod sub Senacherib centum octoginta quinque millia perierunt.

R. Ornavérunt. 230.

Lectio iij.

His verbis constantes effecti sunt, et pro legibus, et patria mori parati. Constituit itaque fratres suos duces utriusque ordini, Simónem, et Josephum, et Jónathan, subjectis unicuique millenis et quingentis. Ad hoc etiam ab Esdra lecto illis sancto libro, et dato signo adjutorii Dei, in primacie ipse dux commisit cum Nicánore. Et facto

sibi adjutore Omnipotentem, interfecerunt super novem millia hominum: majorem autem partem exercitus Nicánoris vulneribus debilem factam fugere compulerunt. Pecuniis vero eorum, qui ad emptionem ipsorum venerant, sublatis, ipsos usque quaque persecuti sunt, sed reversi sunt hora conclusi: nam erat ante sabbatum: quam ob causam non perseveraverunt insequentes. Arma autem ipsorum, et spolia congregantes, sabbatum agebant: benedicentes Dominum, qui liberavit eos in isto die, misericordiæ initium stillans in eos. Post sabbatum vero debilibus, et orphanis, et viduis dividerunt spolia: et residua ipsi cum suis habuerunt.

R. In hymnis. 230.

FERIA QUINTA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. ix.

Sed tempore Antiochus inhoneste revertebatur de Perside. Intraverat enim in eam, quæ dicitur Persépolis, et tentavit exspoliare templum, et civitatem

opprimere: sed multitudine ad arma concurrente, in fugam versi sunt: et ita contigit ut Antiochus post fugam turpiter rediret. Et cum venisset circa Ecbatanam, recognovit quæ erga Nicánorem, et Timótheum gesta sunt. Elatus autem in ira, arbitrabatur se injuriam illorum, qui se fugaverant, posse in Judæos retorquere: ideoque jussit agitari currum suum, sine intermissione agens iter, cœlesti eum judicio perurgente, eo quod ita superbe locutus est se venturum Jerosolymam, et congruem sepulcri Judæorum eam facturum.

R. Adapériat. 262.

Lectio ij.

Sed qui universa conspicit Dominus Deus Israel, percussit eum insanabili, et invisibili plaga. Utenim finivit hunc ipsum sermonem, apprehendit eum dolor dirus viscerum, et amara internorum tormenta: et quidem satis juste, quippe qui multis, et novis cruciatibus aliorum torserat viscera, licet ille nullo modo a sua malitia cessaret. Super hoc autem superbia replētus,

ignem spirans ánimo in Judæos, et præciens accelerári negotium, contigit illum impetu eúntem de curru cádere, et gravi corpóris collisione membra vexári.

R. Exáudiat. 262.

Lectio iij.

Isque quisibi videbátur étiam fluctibus maris imperáre, supra humánum modum supérbia replétus, et móntium altitúdes in statéra appéndere, nunc humiliátus ad terram in gestatório portabátur, manifestam Dei virtútem in semetípso contéstans : ita ut de corpore impii vermes scaturírent, ac vivéntis in dolóribus carnes ejus efflúerent, odóre étiam illius et fœtóre exércitus gravarétur. Et qui paulo ante sídera cœli contíngere se arbitrabátur, eum nemo póterat propter intolerántiam fœtóris portáre.

R. Congregáti. 263.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. *Cap. x.*

Achabæus autem, et qui cum eo erant, Dómino se protegente, templum qui-

dem, et civitátem recepit : aras autem, quas alienígenæ per platéas extrúxerant, itémque delúbra demolítus est. Et purgáto templo, áliud altáre fecerunt : et de ignítis lapídbus igne concépto, sacrificia obtulérunt post biénium, et incensum, et lucernas, et panes propositionis posuérunt. Quibus gestis, rogábant Dóminum prostráti in terram, ne ámplius talibus malis inciderent : sed et, si quando peccássent, ut ab ipso mítius corripérunt, et non bárbaris, ac blasphemis homínibus traderéntur. Quá die autem templum ab alienígenis pollútum fúerat, contígite ádem die purificaciónem fieri, vigésima quinta mensis, qui fuit Casleu.

R. Impetum. 264.

Lectio ij.

AT Timótheus, qui prius a Judæis fúerat superátus, convocáto exercitu peregrínæ multítudinis, et congregáto equitibus Asiáno, advénit quasi armis Judæam captúrus. Machabæus autem, et qui cum ipso erant, appropinquánte illo, deprecabántur Dóminum, caput terra

aspergéntes, lumbósque cilíciis præcincti, ad altáris crepídinem provolúti, ut sibi propítius, inimicis autem eórum esset inimicus, et adversáriis adversarétur, sicut lex dicit. Et ita post oratiónem, sumptis armis, lóngius de civitáte procedéntes, et próximi hóstibus effecti resederunt.

R. Congregátæ. 264

Lectio iij.

Primum autem solis ortu utrique commiserunt : isti quidem victóriæ, et prosperitátis sponsórem cum virtúte Dóminum habéntes : illi autem ducem belli ánimum habébant. Sed, cum véhemens pugna esset, apparuérunt adversáriis de cœlo viri quinque in equis, frenis áureis decóri, ducátum Judæis præstántes : ex quibus duo Machabæum médium habéntes, armis suis circumséptum incólumem conservábant : in adversários autem tela et fúlmina jaciébant, ex quo et cæcitate confúsi, et repléti perturbatióne cadébant. Interfécti sunt autem vigínti millia quingénti, et équites sexcénti. Timótheus vero confúgit

in Gázaram præsídiu munitum, cui præerat Chæréas. *R.* Tua est. 265. SABBATO.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. *Cap. xv.*

Achabæus autem semper confidébat cum omni spe auxiliu sibi a Deo affutúrum. Et hortabátur suos ne formidárent ad advéntum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cœlo, et nunc sperárent ab Omnipóte sibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de lege, et Prophétis, ádmonens étiam certámina, quæ fécerant prius, promptiôres constituit eos : et ita ánimis eórum eréctis simul ostendébat Géntium falláciam, et juramentórum prævaricatiónem. Singulos autem illórum armávit, non clypei, et hastæ munitiône, sed sermónibus óptimis, et exhortatió nibus, expósito digno fide sómno, per quod unívर्सos lætificávit.

R. Refúlsit sol. 230.

Lectio ij.

ERat autem hujuscémodi visus : Oníam, qui fúerat summus sacér-

dos, virum bonum et benignum, verecundum visu, modestum moribus, et eloquio decorum, et qui a puero in virtutibus exercitatus sit, manus protendentem, orare pro omni populo Judaeorum. Post hoc apparuisse et alium virum aetate, et gloria mirabilem, et magni decoris habitudine circa illum. Respondentem vero Oniam dixisse: Hic est fratrum amator, et populi Israel: hic est, qui multum orat pro populo, et universa sancta civitate, Jeremias Propheta Dei. Extendisse autem Jeremiam dextram, et dedisse Judae gladium aureum, dicentem: Accipe sanctum gladium munus a Deo, in quo dejicies adversarios populi mei Israel.

R. Ornavérunt. 230.

Lectio iij.

Exhortati itaque Judae sermonibus bonis valde, de quibus extolli posset impetus, et animi juvenum confortari, statuerunt dimicare et consilgere fortiter: ut virtus de negotiis judicaret, eo quod civitas sancta, et templum periclitarentur. Erat enim prouoribus, et filiis, item-

que pro fratribus, et cognatis minor sollicitudo: maximus vero et primus pro sanctitate timor erat templi. Sed et eos, qui in civitate erant, non minima sollicitudo habebat pro his, qui congressuri erant.

R. In hymnis. 230.

SABBATO

ante Domin. I. Novembr.

Ad Magnif. Aña. Vidi Dominum * sedentem super solium excelsum, et plena erat omnis terra majestate ejus: et ea quae sub ipso erant, replabant templum.

V. Vespertina oratio.

DOMIN. I. NOVEMBRIS

In I. Nocturno.

Incipit liber Ezechielis Prophetae.

Lectio j. Cap. j.

ST factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captivorum juxta fluvium Chobar, aperti sunt caeli, et vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigracionis regis Joachin, factum est verbum Domini ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra

Chaldaeorum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Domini. Et vidi, et ecce ventus turbis veniebat ab Aquilone: et nubes magna, et ignis involvens, et splendor in circuitu ejus: et de medio ejus quasi species electri, id est de medio ignis.

R. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum et elevatum: et plena erat omnis terra majestate ejus: * Et ea quae sub ipso erant, replabant templum. *V.* Seraphim stabant super illud: sex alae uni, et sex alae alteri. — Et ea.

Lectio ij.

ET in medio ejus similitudo quatuor animalium: et hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. Quatuor facies uni, et quatuor pennae uni. Pedes eorum pedes recti, et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, et scintillae quasi aspectus aeris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: et facies, et pennas per quatuor partes habebant. Junctaeque erant pennae eorum alterius ad alterum: non revertabantur cum

incederent: sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur.

R. Aspice Domine de sede sancta tua, et cogita de nobis: inclina Deus mea aurem tuam, et audi: * Aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram. *V.* Qui regis Israel, intende, qui deducis velut ovem Joseph. — Aperi.

Lectio iij.

Similitudo autem vultus eorum: facies hominis, et facies leonis a dextris ipsorum quatuor: facies autem bovis, a sinistris ipsorum quatuor, et facies aquilae desuper ipsorum quatuor. Facies eorum, et pennae eorum extantae desuper: duae pennae singulorum jungebantur, et duae tegebant corpora eorum: et unumquodque eorum coram facie sua ambulabat: ubi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec revertabantur cum ambularent.

R. Aspice Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis, sedet in tristitia domina Gentium: * Non est qui consolatur eam, nisi tu Deus noster. *V.* Plorans ploravit in

nocte, et lácrymæ ejus in maxillis ejus. — Non est. **Glória Patri.** Non est.

In II. Nocturno.

De Expositiõne sancti Gregórii Papæ in Ezechiélem Prophétam.

Libro I. Homilia ij.

Lectio ibi.

Sus prophéticæ locutiõnis est, ut prius persónam, tempus, locúmque describat, et postmodum dicere mystéria prophetiæ incipiat: quatenus ad veritatem solidius ostendendam, ante histõriæ radicem figat, et post, fructus spiritus per signa et allegorias próferat. Ezechiel itaque ætatis suæ tempus indicat, dicens: Et factum est in tricésimo anno, in quarto mense, in quinta mensis. Locum quoque denuntians adjungit: Cum essem in médio captivõrum juxta flumen Chobar, aperti sunt cœli, et vidi visiões Dei. Tempus etiã insinuat, subdens: In quinta mensis: ipse est annus quintus transmigratiõnis regis Jóachin. Qui ut bene persónam indicet, etiã genus narrat, cum súbditur: Et factum

est verbum Dómini ad Ezechiélem, filium Buzi, sacerdotem.

R. Super muros tuos Jerúsalem constitui custodes: * Tota die et nocte non tacébunt laudare nomen Dómini. **V.** Prædicábunt pópulis fortitudinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. — Tota die.

Lectio v.

SED prima quæstio nobis óratur, cur is qui nihil adhuc dixerat, ita exórsus est, dicens: Et factum est in tricésimo anno. Et, namque sermo conjunctiõnis est: et scimus, quia non conjúngitur sermo súbsequens, nisi sermóni præcedenti. Qui igitur nihil dixerat, cur dicit, Et factum est: cum non sit sermo, cui hoc quod incipit, subjúngat? Qua in re intuendum est, quia sicut nos corporália, sic Prophétæ sensu spiritália aspiciunt: eisque et illa sunt præsentia, quæ nostræ ignorantiæ absentiã videntur. Unde fit, ut in mente Prophetarum ita conjuncta sint exteriõribus interiõra, quatenus simul útraque videant: simulque in eis fiat et in-

tus verbum quod áudiunt, et foris quod dicunt.

R. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera Dómine Deus Israel clamantes ad te. **V.** Erue nos in mirabilibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

Lectio vj.

PAtet igitur causa, cur qui nihil dixerat, inchoávit, dicens: Et factum est in tricésimo anno: quia hoc verbum quod foris prótulit, illi verbo quod intus audierat, conjúnxit. Continuávit ergo verba quæ prótulit, visiõni íntimæ, et idcirco incipit, dicens: Et factum est. Subjúnxit enim hoc quod extérius loqui inchoat: ac si et illud foris sit, quod intus vidit. Hoc autem quod dicitur, quia in tricésimo anno spiritum prophetiæ accéperit, indicat aliquid nobis considerandum: videlicet quia juxta ratiõnis usum, doctrinæ sermo non suppetit, nisi in ætate perfécta. Unde et ipse Dóminus anno duodécimo ætatis suæ in médio doctõrum in templo sedens, non do-

cens, sed interrogans voluit inveniri.

R. Sustinúimus pacem, et non venit: quæsivimus bona, et ecce turbatio: cognóvimus Dómine peccata nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. **V.** Peccávimus, ímpie gressimus, iniquitatem fécimus Dómine in omnem justitiam tuam. — Non. **Glória Patri.** Non.

R. vij. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum mearum tu es, heréditas mea Israel. **V.** Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditatem. — Quem.

R. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. — Sanctus. **Glória Patri.** Plena.

Infra Hebdomadam, Feria iv. dicuntur RR. ibi assignata: in Sabbato autem dicitur primum R. Laudábilis. secundum

et tertium Feriæ secundæ sequentis.

Responsoria hujus Dominicæ dicuntur in aliis Dominicis usque ad Adventum.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiële Prophéta.

Lectio j. Cap. j.

Taudiviloquentem ad me, et dicentem: Fili hominis, mitto ego te ad filios Israel, ad Gentes apostatrices, quæ recesserunt a me: ipsi et patres eorum prævaricati sunt pactum meum usque ad diem hanc. Et filii dura facie, et indomabili corde sunt, ad quos ego mitto te: et dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Si forte vel ipsi audiant, et si forte quiescant, quoniam domus exasperans est: et scient quia Prophéta fuerit in medio eorum.

R. Redemit populum suum, et liberavit eum: et venient, et exultabunt in monte Sion: et gaudébunt de bonis Domini super frumento, vino, et oleo: * Et ultra non esurient. **V.** Eritque anima eorum quasi hortus irriguus. — Et ultra.

Lectio ij.

TU ergo fili hominis ne timeaseos, neque sermones eorum metuas: quoniam increduli, et subversores sunt tecum, et cum scorpionibus habitas. Verba eorum ne timeas, et vultus eorum ne formides, quia domus exasperans est. Loqueris ergo verba mea ad eos, si forte audiant, et quiescant: quoniam irritatores sunt.

R. Angustiae mihi sunt undique, et quid eligam ignoro. * Melius est mihi incidere in manus hominum, quam derelinquere legem Dei mei. **V.** Si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, non effugiam manus vestras. — Melius est.

Lectio iij.

TU autem fili hominis audi quaecumque loquor ad te: et noli esse exasperans sicut domus exasperatrix est: aperi os tuum et comede quaecumque ego do tibi. Et vidi, et ecce manus missa ad me, in qua erat involutus liber: et expandit illum coram me, qui erat scriptus intus, et foris: et scriptae erant in eo lamentationes, et carmen, et va.

R. Misit Dominus Angelum suum, et conclusit orationem leonum: * Et non contaminaverunt: quia coram eo injustitia inventa non est in me. **V.** Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. — Et non. **Gloria Patri.** Et non. **Responsoria hujus secundæ Feriæ repetuntur in aliis secundis Feriis usque ad Adventum.**

FERIA TERTIA.

De Ezechiële Prophéta.

Lectio j. Cap. iij.

Tdixit ad me: Fili hominis quodcumque inveneris comedere: comedere volumen istud, et vadens loquere ad filios Israel. Et aperui os meum, et cibavit me volumine illo: et dixit ad me: Fili hominis venter tuus comedet, et viscera tua complebuntur volumine isto, quod ego do tibi. Et comedi illud: et factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me: Fili hominis vade ad domum Israel, et loqueris verba mea ad eos.

R. A facie furoris tui Deus, conturbata est omnis terra: * Sed miserere

Domine, et ne facias consummationem. **V.** Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum. — Sed miserere.

Lectio ij.

NON enim ad populum profundi sermonis, et ignotae linguae tu mitteris ad domum Israel: neque ad populos multos profundi sermonis, et ignotae linguae, quorum non possis audire sermones: et si ad illos mittereris, ipsi audirent te. Domus autem Israel nolunt audire te: quia nolunt audire me. Omnis quippe domus Israel attrita fronte est, et duro corde. Ecce dedi faciem tuam valentio rem faciebibus eorum, et frontem tuam durio rem frontibus eorum. Ut adamantem, et ut silicem dedi faciem tuam: ne timeas eos, neque metuas a facie eorum: quia domus exasperans est.

R. Civitatem istam tu circumda Domine: et Angeli tui custodiant muros ejus. * Exaudi Domine populum tuum cum misericordia. **V.** Avertatur furor tuus, Domine, a populo tuo, et a civitate sancta tua. — Exaudi.

Lectio iij.

ET dixit ad me : Fili hominis omnes sermones meos, quos ego loquor ad te, assume in corde tuo, et auribus tuis audi : Et vade ingredere ad transmigracionem, ad filios populi tui, et loqueris ad eos, et dices eis : Hæc dicit Dominus Deus : si forte audiant, et quiescant. Et assumpsit me spiritus, et audivi post me vocem commotionis magnæ : Benedicta gloria Domini de loco suo, et vocem alarum animalium percussientium alteram ad alteram, et vocem rotarum sequentium animalia, et vocem commotionis magnæ.

R. Genti peccatrici, populo pleno peccato miserere, * Domine Deus.

V. Esto placabilis super nequitiam populi tui. — Domine. **Gloria.** Domine.

Responsoria hujus tertie Ferie repetuntur in aliis tertiis Feriis usque ad Adventum.

FERIA QUARTA.
De Ezechiele Propheta.

Lectio j. Cap. vij.

ST factus est sermo Domini ad me, dicens : Et tu fili hominis, hæc dicit Domi-

nus Deus terræ Israel : Finis venit, venit finis super quatuor plagas terræ. Nunc finis super te, et immittam furorem meum in te, et iudicabo te juxta vias tuas : et ponam contra te omnes abominaciones tuas. Et non parceret oculus meus super te, et non miserabor : sed vias tuas ponam super te, et abominaciones tuæ in medio tui erunt : et sciétis quia ego Dominus.

R. Indicabo tibi homo, quid sit bonum : aut quid Dominus requirat a te : * Facere iudicium et iustitiam, et sollicitum ambulare cum Deo tuo. **V.** Spera in Domino, et fac bonitatem, et inhabita terram. — Facere.

Lectio ij.

HÆC dicit Dominus Deus : Affliccio una, affliccio ecce venit. Finis venit, venit finis, evigilavit adversum te : ecce venit. Venit contritio super te, qui habitas in terra : venit tempus, prope est dies occisionis, et non gloriæ montium. Nunc de propinquo effundam iram meam super te, et complebo furorem meum in te : et iudicabo te juxta

vias tuas, et imponam tibi omnia scelera tua : Et non parceret oculus meus, nec miserabor, sed vias tuas imponam tibi, et abominaciones tuæ in medio tui erunt : et sciétis quia ego sum Dominus percutiens.

R. Angustia mihi sunt undique, et quid eligam ignoro. * Melius est mihi incidere in manus hominum, quam derelinquere legem Dei mei. **V.** Si enim hoc egero, mors mihi est : si autem non egero, non effugiam manus vestras. — Melius.

Lectio iij.

ECce dies, ecce venit : egressa est contritio, floruit virga, germinavit superbia : Iniquitas surrexit in virga impietatis : non ex eis, et non ex populo, neque ex sonitu eorum : et non erit requies in eis. Venit tempus, appropinquavit dies : qui emit, non lætetur : et qui vendit, non lugeat : quia ira super omnem populum ejus. Quia qui vendit, ad id, quod vendidit, non revertetur, et adhuc in viventibus vita eorum.

R. Misit Dominus Angelum suum, et conclusit ora

leonum : * Et non contaminaverunt : quia coram eo injustitia inventa non est in me. **V.** Misit Deus misericordiam, et veritatem suam : animam meam eripuit de medio catulorum leonum. — Et non. **Gloria Patri.** Et non.

Responsoria hujus quartæ Ferie repetuntur in aliis quartis Feriis usque ad Adventum.

FERIA QUINTA.

De Ezechiele Propheta.

Lectio j. Cap. xiiij.

ST factus est sermo Domini ad me, dicens : Fili hominis, vaticinare ad prophetas Israel, qui prophetant : et dices prophetantibus de corde suo : Audite verbum Domini. Hæc dicit Dominus Deus : Vae prophetis insipientibus, qui sequuntur spiritum suum, et nihil vident. Quasi vulpes in desertis, prophetæ tui Israel erant. Non ascendistis ex adverso, neque opposuistis murum pro domo Israel, ut staretis in proelio in die Domini. Vident vana, et divinant mendacium, dicentes : Ait Dominus : cum Dominus non miserit eos : et per-

severaverunt confirmare sermónem.

R. Vidi Dóminum. 273.

Lectio ij.

Numquid non visiónem cassam vidístis, et divinatiónem mendácem locúti estis? et dicitis, Ait Dóminus : cum ego non sim locútus. Propterea hæc dicit Dóminus Deus : Quia locúti estis vana, et vidístis mendácium : ideo ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus : Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana, et divinant mendácium : in consilio pópuli mei non erunt, et in scriptúra domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingrediéntur : et sciétis quia ego Dóminus Deus : Eo quod decéperint pópulum meum, dicentes : Pax, et non est pax : et ipse ædificábat parietem, illi autem liniébant eum luto absque páleis.

R. Aspice Dñe de. 273.

Lectio iij.

DIC ad eos, qui liniunt absque temperatúra, quod casurus sit : eritenim imber inúndans, et dabo lapides prægránde desuper irruéntes, et ventum procéllæ dissipántem. Sí-

quidem ecce cécidit páries : numquid non dicé- tur vobis : Ubi est litúra, quam linístis? Propterea hæc dicit Dóminus Deus : Et erumpere faciám spí- ritum tempestátum in indignatióne meá, et imber inúndans in furóre meo erit : et lapides grandes in ira in consumptionem. Et déstruam parietem, quem linístis absque temperaménto.

R. Aspice Dómine, quia facta est. 273.

FERIA SEXTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. xv.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, quid fiet de ligno vitis ex ómnibus lignis némo- rum, quæ sunt inter ligna silvárum? Numquid tollé- tur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricábitur de ea paxillus, ut depéndeat in eo quodcúmque vas? Ecce igni datum est in escam : utrámque partem ejus consumpsit ignis, et mediétas ejus redácta est in favíllam : numquid útile erit ad opus? Etiam cum esset íntegrum, non erat aptum ad opus : quanto

magis cum illud ignis devoráverit et combússerit, nihil ex eo fiet óperis?

R. Super muros. 274.

Lectio ij.

Propterea hæc dicit Dóminus Deus : Quó- modo lignum vitis inter ligna silvárum, quod dedi igni ad devorándum, sic tradam habitatóres Jerúsalem. Et ponam faciém meam in eos : de igne egrediéntur, et ignis consúmet eos : et sciétis quia ego Dóminus, cum posúero faciém meam in eos, et dédero terram ínviám et desolátam : eo quod prævaricatóres exstítér- rint, dicit Dóminus Deus.

R. Muro tuo. 275.

Lectio iij. Cap. xvj.

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, notas fac Jerúsalem abomina- tiónes suas : et dices : Hæc dicit Dóminus Deus Jerúsalem : Radix tua, et generátio tua de terra Chánaan : pater tuus Amorrhæus, et mater tua Cethæa. Et quando nata es, in die ortus tui non est præcisus umbilicus tuus, et aqua non es lota in salútem, nec sale salíta, nec involúta pannis. Non pe-

pércit super te óculus ut fáceret tibi unum de his, misértus tui : sed projécta es super faciém terræ in abjectiÓne animæ tuæ, in die qua nata es.

R. Sustinúimus. 275.

SABBATO.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. xix.

Tu assúme planctum super príncipes Israel, et dices : Quare mater tua læna inter leónes cubávit, in médio leunculórum enutrivit cátulos suos? Et edúxit unum de leúculis suis, et leo factus est : et didícit cápere prædam, hominémque comédere. Et audiérunt de eo Gen- tes, et non absque vulné- ribus suis cepérunt eum : et adduxérunt eum in caténis in terram Ægypti. Quæ cum vidisset quóniam infirmáta est, et périit exspectátio ejus : tulit unum de leúculis suis, leónem constituit eum. Qui incedébat inter leónes, et factus est leo : et didícit prædam cápere, et hómines devoráre : didícit víduas fácere, et civitátes eórum in desértum addúcere : et desoláta est